

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Source : โลกวันนี้		51622913	
Date : 116 S.A. 2551	Page : 19	No :	

'สัจจํ เว อมตวาจา' ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย

หลังจากที่ได้ยินได้ฟังข่าวคราว การเมืองบ่อยๆ ดูเหมือนจะแบ่งออกเป็น 2 ขั้ว เท่านั้นยังไม่พอ ยังมีการออกมา พูดโจมตีฝ่ายตรงข้ามต่างๆ นานา ทำให้ เกิดความคิดอย่างหนึ่งว่า เราจะรู้ได้ อย่างไรว่าใครพูดจริง ใครพูดเท็จ ถ้า คนเหล่านั้นเป็น "พิน็อกคิโอ" ก็คงดี ใคร พูดโกหกพูดไม่จริง จมูกก็ยื่นยาวออกมา ให้เห็นกันจะจะไปเลย

แต่นั้น! มันก็เป็นเรื่องในการ์ตูน ชีวิตจริงคงต้องใช้วิจารณญาณกันนำดู ที่เดียว

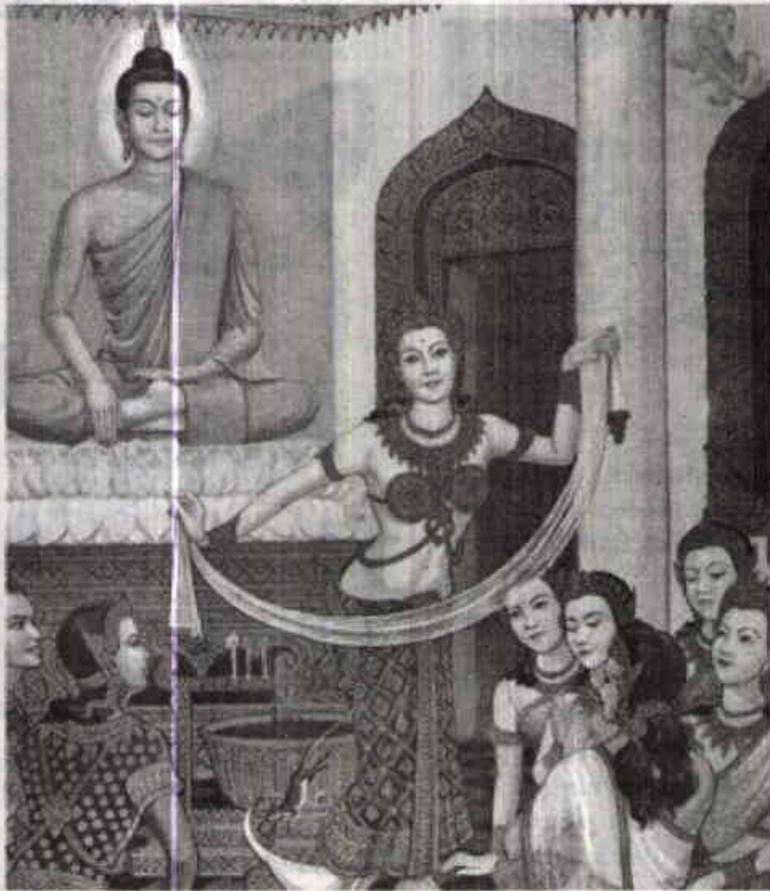
คิดไปคิดมาชักเครียด! เรื่องการเมืองนี่นะเป็นเรื่องหนักสมองเสียจริงๆ แต่ ก็ทำให้นึกถึงเรื่องๆ หนึ่งได้คือ พุทธประวัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตอนที่เจอมารมณญ์อย่างนางจิญจมาณวิกา

เรื่องก็มีอยู่ว่า เมื่อพระพุทธเจ้า ทรงบรรลุอภิเชกสัมมาสัมโพธิญาณ ก็มี ลูกศิษย์ลูกหามากมาย และการสอนของ พระองค์ก็ไม่หักล้างใคร ใครเขาติก็ว่าดี ใครเขาไม่ติก็เฉยไว้ มีขันติ อุดหนุน และมี อุเบกขา วางเฉย แต่คำสอนของพระองค์ มีผลจริงๆ ดังนั้น เหล่าพุทธบริษัททั้งชาย หญิง ภิกษุ สามเณร ภิกษุณี ก็บรรลุ มรรคผลกันมา ทำให้คนส่วนมากมีความ เคารพในพระองค์

พอถึงตอนนี้พวกเดียรถีย์หรือ นักบวชนอกศาสนาที่ขาดหลักการะ เกิดกิเลส เกิดความอิจฉา อิจฉาอย่างเดียว ไม่พอ ยังริษยาด้วย จึงเกิดแผนการชั่วร้าย อยากทำให้พระพุทธเจ้าเสื่อมจากความดี และขาดคนศรัทธาในที่สุด

คิดได้อย่างนั้นเหล่าเดียรถีย์ก็เริ่ม แผนการว่าจ้างสตรีมาคนหนึ่ง นามว่า "นางจิญจมาณวิกา" ซึ่งไม่ใช่ใครที่โหน ก็สาวกของเหล่าเดียรถีย์นั่นเอง จากนั้น เวลากลางวันก็ให้นางไปนอนในเขตวิหาร ของพระพุทธเจ้า เขตวิหารมันกว้าง ไป นอนตรงไหนก็ได้ อาจจะเป็นนอนกับ อุบาสิกาก็ได้ หรือนอนสักมุมใดมุมหนึ่ง แต่ก็ไม่จำเป็นต้องไปนอนกับพระพุทธเจ้า ที่สำคัญก็นอนกับพระองค์ไม่ได้แน่ เพราะ เหล่าภิกษุสาวกไม่ให้เข้า

ทีนี้ตอนเช้า นางจิญจมาณวิกา

พุทธประวัติตอนนางจิญจมาณวิกา
สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ปัจจุบันได้
เพื่อจะได้เปรียบกับเหตุบ้านการเมืองน้อยลง
คือสิ่งที่พวกเขาทั้งหลายโจมตีใส่กัน เราไม่รู้ใครพูดจริง พูดเท็จ
แต่ที่เรารู้ได้แน่ๆคือความจริงนั้นเป็นสิ่งไม่ตาย
หรือ “สัจจ์ เว อมตวาจา” สักวันความจริงมันต้องเปิดเผย
และคนไม่ดีก็จะแพ้ก๊วยไปเอง

ทำเป็นเดินออกมาจากวิหาร ถ้ามีคนเห็น และถามเข้าก็บอกว่า ไปนอนกับพระพุทธเจ้ามา เป็นสามีภรรยากันมานานแล้ว นางก็ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ พวกเดียรดีทั้งหลายก็ช่วยกันปล่อยข่าว ปล่อยแล้วปล่อยอีก แต่กระนั้นเลย ผู้คนก็ไม่สนใจ และยังไม่มีเสื่อมศรัทธาในพระพุทธเจ้า

คราวนี้เหล่าเดียรดีคงจะอดรันทนไม่ไหว จัดไม้ตาย โดยการทำไม้กลึงกลมๆคล้ายกับท่อนเปาะกับท่อน ให้ท่อนดูขุ่นๆ เหมือนกับคนท้อ แล้วก็ทุบมือทุบเท้าของนางจิญจมาณวิกาให้บวมๆ ทำ

ที่เหมือนว่านางจิญจมาณวิกาท้อกับพระพุทธเจ้าแล้วก็ให้นางเข้าไปหาพระพุทธเจ้า ขณะที่กำลังเทศน์ คนนั่งฟังกันเจิบกันเพลिन พอนางเข้าไปใกล้สัก 4-5 วา ก็ตะโกนออกมาว่า “ท่านสมณโคดม ท่านจะมาเทศน์อยู่ทำไม เวลานี้ฉันมีท้องมิได้ใกล้จะออกแล้ว ทำไม่ถึงไม่ไปตัดพิน ตัดตอง เพื่อเป็นการอยู่ไฟของฉัน” เธอกล่าว

พอกล่าวจบปุ๊บ! สาวกของพระพุทธเจ้าที่ไม่ใช่พระอรหันต์ ที่ยังเป็นปุถุชนอยู่ก็โกรธ เพราะเห็นว่านางจิญจมาณวิกาโจมตีพระพุทธองค์แบบนั้น

ก็ลุกขึ้นไล่จะเอาหินขว้างบ้าง เอาไม้ขว้างบ้าง แต่ยังไม่ทันได้ทำร้ายนางจิญจมาณวิกา พระพุทธเจ้าก็ทรงห้ามไว้ก่อนแล้ว ตรัสว่า “ภคินี ดูกรน้องหญิง ถ้อยคำที่เธอพูดทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้น เธอรู้กับฉันสองคนเท่านั้น”

เหล่าพุทธบริษัท 4 ต่างนั่งงง แต่สาเหตุที่พระองค์ท่านตรัสเช่นนี้ก็เพราะว่า พระองค์วางเฉย ยึดอุเบกขาเป็นที่ตั้ง ถ้าท่านตรัสอะไรไปมากกว่านี้ ก็จะเป็นภัยต่อนางจิญจมาณวิกา

นี่แหละหนา! พระอรหันต์ ผู้ละกิเลสได้ทั้งโลกะ โมหะ โทสะ และมีเมตตากับทุกสรรพสัตว์ในโลก

แต่เรื่องไม่หยุดอยู่แค่นั้น การที่นางจิญจมาณวิกาทำอย่างนี้ทำให้ร้อนถึงแท่นบัลลังก์มโหฬารของพระอินทร์ พระอินทร์จึงแปลงเป็นหนูตัวเล็กๆคลานเข้าไปในร่มผ้าของนางจิญจมาณวิกา แล้วก็กัดสายเชือกที่ผูกไม้ทำเป็นห้องให้หล่นลงมา

เมื่อความจริงปรากฏ บรรดาสาวกขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่างพากันขับไล่ นางจิญจมาณวิกา ขว้างด้วยไม้บ้าง ด้วยก้อนดินบ้าง ด้วยก้อนหินบ้าง เวลานั้นพระพุทธเจ้าไม่ได้ห้าม นางจิญจมาณวิกาตลิดาเหลือกริ่งหลบภัย แต่บาปที่นางทำมันหนักเกิน แม้แผ่นดินก็รับไม่ไหว แผ่นดินจึงแยกออกจากกัน และสูบนางลงไปใต้มหานรกอเวจี เช่นเดียวกับพระเทวทัตนั่นเอง

แน่นอน! แม้คิดในประวัติของนางจิญจมาณวิกาทำให้เรานำมาประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ปัจจุบันได้ เพื่อจะได้เปรียบกับเหตุบ้านการเมืองน้อยลง คือสิ่งที่พวกเขาทั้งหลายโจมตีใส่กัน เราไม่รู้ใครพูดจริง พูดเท็จ แต่ที่เรารู้ได้แน่ๆคือความจริงนั้นเป็นสิ่งไม่ตาย หรือ “สัจจ์ เว อมตวาจา” สักวันความจริงมันต้องเปิดเผย และคนไม่ดีก็จะแพ้ก๊วยไปเอง

ดังนั้น สิ่งที่เราทำได้ตอนนี้คือ ทำความดีให้มากๆ ยึดมั่นในคำสอนของพระพุทธเจ้า เพราะคนดี สิ่งศักดิ์สิทธิ์ย่อมคุ้มครอง

เรื่อง : รัตติกาล รัตนเจริญ